

Korset och Kronan

Nr 26/2020

Jesus säger: Håll fast vid
det du har så att ingen
kommer och tar din krona
(Upp. 3:11)

Kristen etik (2) Den naturliga lagen

Det finns en naturlig lag
som är *medfödd* hos alla
människor. Även om denna
lag är fördunklad på grund
av synden är den tillräckligt
tydlig för vi genom vårt
förnuft skall kunna skilja på
rätt och orätt.

Vi kan redan av naturen
och allt underbart runt
omkring oss förstå att det
måste finnas en Gud som
har skapat allting, och att
denne Gud också ställer oss
till ansvar för hur vi lever.
Han belönar de goda men
straffar de onda. Kloka
människor i alla tider har
både talat och skrivit om
den naturliga lagen. Så

Kyrkblad för S:t Martins och S:t
Petri församlingar, Evangelisk-Lutherska
Kyrkan i Sverige. Red. Sten Rydh.
Nr 26, 11 september 2020.

Ordet om korset är en
dårskap för dem som går
förlorade, men för oss som
blir frälsta är det en Guds
kraft (1 Kor. 1:18)

gjorde t.ex. de gamla
grekiska tänkarna. Filoso-
fen *Aristoteles* (384-322)
kom med så många
mänskligt kloka och
värdefulla funderingar att
också den kristna kyrkan
under långa tider har
använt sig av hans filosofi.

Luther tog också fram
och översatte *Aisopos fabler*
som goda och nyttiga
berättelser om mänskliga
svagheter och värdefull
levnadsvisdom. Aisopos
levde o. 620-560 f. Kr.

Det man kan veta om Gud är
uppenbart (Rom. 1:19)

I alla kända kulturer har
människor funderat över
hur man skall kunna dyrka
Gud på bästa sätt. Man har
framhållit vikten av goda
gärningar och om nödvän-
digheten av att blidka Gud
eftersom han säkert annars

Den gode herden
leder sina får (Joh. 10)

skulle straffa människornas
många fel och brister. Så
finns det i alla de olika
religionerna många slags
offer och föreskrifter om
hur vi människor skall
dyrka Gud och sedan
kunna leva tillsammans på
bästa sätt. Sådant som
falskhet, stöld, mord, lögn,
äktenskapsbrott, olydnad
mot föräldrar och herrar
har straffats, medan lag-
lydighet, vänlighet, sanning
och rättvisa har belönats.

Aposteln Paulus under-
visar i början av romar-
brevet om den naturliga
lagen. Han skriver:

*”Guds vrede uppenbaras från
himlen över all ogudaktighet och
orättfärdighet hos människor som
i orättfärdighet undertrycker
sanningen. Det man kan veta om
Gud är uppenbart bland dem,
eftersom Gud har uppenbarat det
för dem. Ända från världens*

skapelse syns och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur, genom de verk han har skapat. Därför är de utan ursäkt” (Rom. 1:18-20).

Det Paulus här betonar är att *människan är ansvarig inför Gud*. Människans samvete vittnar för henne om detta. Hon förstår att det måste finnas en Gud som har gjort allt det underbara vi ser i naturen och bland oss själva, hos både växter, djur och människor. Vi upplever vår litenhet inför de mäktiga naturfenomenen och vi förundrar oss när vi ser himlakropparnas rörelser. Vi häpnar över hur allt detta kan fortsätta dag för dag, år efter år och under de långa tider som våra förfäder har berättat och skrivit om.

Ändå tar människor detta som något självklart. De tackar och prisar inte Gud för allt detta underbara.

Därför betonar Paulus att Guds vrede är uppenbarad över *”människor som i orättfärdighet undertrycker sanningen”*. Bibeln betonar att det är oförnuftigt att inte erkänna Guds existens:

Därarna säger i sitt hjärta: ”Det finns ingen Gud.” (Ps. 14:1).

Detta är inte en sanning som endast har blivit uppenbarad i Bibeln, utan något som Gud själv direkt har uppenbarat för alla människor i själva skapel-

sen. Orsaken till att det ändå finns ateister är att de står emot denna uppenbara sanning och dövar sina samveten. När det i vår tids västerländska kultur finns många som förnekar både Gud och skapelsen är det en följd av en onaturlig och guds-fientlig propaganda, som framför allt sprider sig inom sådana folk där man lämnat sina föräldrars och förfäders religion och nu vill leva på ett mera hämningslöst sätt utan någon naturlig lag som fördömer och straffar.

Men Paulus säger att Guds vrede uppenbaras över denna gudlöshet. *”Därför är de utan ursäkt.”* Att lära barn och ungdomar att det inte finns någon Gud (ateism) eller att man inte kan veta om det finns någon Gud (agnosticism) är ett uttryck för *mänsklig dårskap*.

Människan gör sig därmed till sin egen Gud, och det är då också logiskt att hon förnekar själva skapelsen och påstår att det är högst sannolikt att allting underbart vi kan se i naturen har kommit till av sig självt i en oändligt lång, själlös och mekanisk utveckling.

Ingen skulle komma på tanken att mäktiga byggnadsverk som t.ex. *kinesiska muren, Peterskyrkan i Rom eller 163-våningshuset Burj Khalifa* skulle ha utvecklats och uppstått av sig själva. Men

vad är dessa byggnader mot skapelsens hela mäktiga byggnad? Bibeln säger:

Varje hus är byggt av någon, men Gud är den som har byggt allt (Hebr. 3:4).

Så länge människan accepterar den naturliga lagen förstår hon att det måste finnas en Skapare och att vi människor är skyldiga att erkänna honom som Gud och Herre.

Men när den naturliga lagen förnekas och människan vill vara sin egen Gud blir följderna katastrofal. Bibeln lär att laglösheten i de yttersta tiderna skall förökas och kärleken kallna. Det är detta vi nu upplever när gammal, hederlig moral sätts åt sidan och den moderna, hektiska nöjeslystnaden och omoralen gör sitt definitiva intåg.

Den som känner sin historia vet att sådana vekliga kulturer obönhörligt kommer att gå mot sin undergång. Kulturer som sätter etik och moral högt, som betonar familjens betydelse för samhället, undervisar om vikten av vördnad mot äldre, ärlighet, skötsamhet, kärlek, vänlighet och rättvisa kommer att växa sig starka och så småningom ta över, medan de dekadenta kulturerna går under.

Så gick det för de gamla kulturerna i orienten. De babyloniska, persiska, grekiska och romerska

väldena gick alla under när de blivit dekadenta och kraftlösa. Och i vår egen tid har vi sett hur det korrupta sovjetväldet plötsligt föll samman.

Hur det går i världen när människan inte aktar på den naturliga lagen förstår vi av Paulus undervisning. Han fortsätter:

Trots att de kände till Gud prisade de honom inte som Gud eller tackade honom, utan de förblindades av sina falska föreställningar så att mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan. De påstod att de var visa, men de blev dårar och bytte ut den odödliga Gudens härlighet mot bilder av dödliga människor, av fåglar, fyrfotadjur och kräldjur.

Därför utlämnade Gud dem åt deras hjärtans begär så att de orenade och förnedrade sina kroppar med varandra. De bytte ut Guds sanning mot lögnen och dyrkade och tjänade det skapade i stället för Skaparen, han som är välsignad i evighet. Amen.

Därför utlämnade Gud dem åt förnedrande lidelser. Deras kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det som är onaturligt. På samma sätt lämnade männen det naturliga umgänget med kvinnan och upptändes av begär till varandra. Män gjorde skamliga saker med män och fick själva ta det rättvisa straffet för sin förvillelse.

Och eftersom de inte satte värde på kunskapen om Gud, utlämnade Gud dem åt ett ovärdigt sinnelag så att de gjorde sådant som inte får göras. De har blivit fyllda av all slags orättfärdighet, ondska, girighet

och elakhet, de är fulla av avund, mordlust, stridslystnad, svek och illvilja. De skvallrar och förtalar, de hatar Gud och brukar våld. De skrävar och skryter, de är påhittiga i det onda och obydiga mot sina föräldrar, vettlösa, trolösa, kärlekslösa och hjärtlösa. De känner mycket väl till Guds rättvisa dom, att de som handlar så förtjänar döden. Ändå gör de sådant, och de samtycker dessutom till att andra gör det (Rom. 1:21-32).

Vi skall i våra kyrkor följa Paulus exempel och först förkunna *lagen* för alla människor. När vi gör detta kommer deras samveten att säga: Detta är rätt och riktigt. Vi lever inte så som vi borde göra. Även om människor blir arga och rasande finns *lagen* där i deras hjärtan och ger sitt bifall åt den rätta, bibliska lagförkunnelsen. Därför skall den kristna kyrkan inte börja med att förkunna evangelium utan göra som Paulus gör i romarbrevet: *först måste lagen predikas.*

Men *lagen* har sin stora begränsning. Den kan inte leda människan till Gud. Hur mycket människor än anstränger sig för att leva ett gott och moraliskt liv finns synden kvar, som skiljer oss från Gud. Därför är alla mänskliga religioner falska och otillräckliga. De lär bara den naturliga *lagen* och goda gärningar.

Endast evangelium om Jesus Kristus kan föra oss till himlen och ge oss evigt

liv. Endast evangelium skänker förlåtelse för alla våra synder. Ingen annan än Jesus Kristus, Guds Son, är Frälsaren, som har dött för hela världens synd. Därför är den sanna, bibliska kristendomen den enda vägen till himmelen. Jesus säger:

"Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig" (Joh. 14:6).

Den naturliga *lagen* är också otillräcklig därför att den inte förstår djupet av synden och dess allvar. Därför måste kyrkans lagförkunnelse gå djupare än vad den naturliga *lagen* i skapelsen och samvetet förmår. Därför måste tio Guds bud utläggas så att vi inte enbart lär vilka de yttre gärningarna är, utan också att *lagen* omfattar det innersta av människans hjärta. *Lagen* kräver fullkomlighet. Vi skall älska Herren vår Gud av hela vårt hjärta, hela vår kraft, av allt vårt förstånd och vår nästa som oss själva.

Detta är, som vi visade i förra artikeln, *lagens* andra bruk, som skall driva människan till Kristus. När *lagen* på detta sätt fullkomligt avslöjar människan ropar hon:

"Jag arma människa! Vem ska rädda mig från denna dödens kropp?" Bibeln svarar då: *"Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre! (Rom. 7:24f).*

Forts. i nästa nummer.